

**Loistava tähti**

**Sävellys: Janne Makkula**

**Sanat: Janne Makkula**

## Loistava tähti

Silloin satoi lunta, kun isoisä lähti hakemaan  
tuota joulunajan puuta, kuusta niin tuoksuvaa.  
Ja matkalla näki hän tähden, joka kaikille  
valonsa loi. Nyt katsomaan myös lähden. Metsä  
kun hiljaa soi.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa  
maailmaan avaraan.  
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun  
sanoman.

Hohtaa pakkashanki. Taas kuutamossa kiteet  
kimmeltää.  
Syttyy kynttilöiden henki. Hiljaisuus meille jää.  
Ja taivaalla loistaa tuo tähti, joka kaikille  
valonsa luo. Kerran seuraamaan sitä lähti  
tietäjä idän tuo.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa  
maailmaan avaraan.  
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun  
sanoman.

Joulunajan jälkeen, vaikka kuusi ulos kannetaan,  
anna kestää joulun tunteen varjoissa maailman.  
Aina taivaalla nähdä voit tähden, joka kaikille  
valonsa luo. Olkoon rauha meidän kesken.  
Tuikkikoon tähti tuo.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa  
maailmaan avaraan.  
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun  
sanoman.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa  
maailmaan avaraan.  
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun  
sanoman.

# LOISTAVA TÄHTI

Sävel Sam. JANNE MÄKKYLÄ

1. SIÄ - LOIN SA - TOI  
2. HOH - TIA PAK - KAS -

LUN - TA HAN - KI! KUN TAAS I - SO - I - SÄ LÄH - TI HA - KE - MAAN  
KUU - TA - MOI - SA KI - TEET KIM - MEL - TÄ.  
TUO - TA SYT - TYY

JOU - LUN A - JAN PUU - TA KUUS - TA NIIN TUOK - SU -  
KYNT - TI - LOI - DEN HEN - KI. HIL - JAI SUUS MEIL - LE

VÄÄ. JÄÄ. JA JA MAT - KAL - LA NÄ - KI HÄN TÄH - DEN, JO - KA  
JÄÄ. JA JA TAI - VAAL - ZA LOS - TAA TUD TÄH - TI, JO - KA

KAI - KIL - LE VA - LON - EA KAI - KIL - LE VA - LON - SA LOI. NYT VÄÄ - SÄ MAAN MYÖS  
KAI - KIL - LE VA - LON - SA LUO. IKER - RAN SEUR - RAAN MAAN SI - TA

TÄH - DEN LÄH - TI MET - SÄ KUN HIL - JAA SOI: TÄH - TI  
LÄH - TI TIE - TÄ - JÄ I - DAN TUD. TUD.

LOIS - TAA, LOIS - TAA, VA - LO - AAN SE LOIS - TAA MAAIL - MAAN A - VA -  
RAAN. JA SE KER - TOO, KER - TOO TÄ - RI - MÄ SE KER - TOO

JOU - LUN SA - NO - HAN.

D.S. al  
⊕ - ⊕

⊕

3. JOU-LUN-A-JAN JÄL-KEEN, VAIK-KA KU-SI  
 U-LOS KAN-NE-TAAN. AN-NA KES-TÄÄ JOU-LUN-TUN-TEEN  
 VAR-JOIS-SA MAA-IL-MAN. AI-NA TAI-VAA-LA NÄHDÄ VOIT  
 TÄH-DEN JO-KA KAI-KIL-LE VA-LON-SA LUO. OL-KOON  
 RAU-KA MEI-DÄN KES-KEN. TUIK-KI-KOON TÄH-TI  
 TUO. TÄH-TI LOIS-TAA, LOIS-TAA VA-LO-RAN SE LOIS-TAA  
 MAIL-MAAN A-VA-RAN. JA SE KER-TOO KER-TOO  
 TA-RI-MA SE KER-TOO JOU-LUN SA-NO-MAN. TUO TÄH-TI  
 HAN.